

Nick Ervinck's keramische verbeelding in het Adornesdomein te Brugge

Prof. Em. Freddy Decreus

Het Adornesdomein met zijn Jeruzalemkapel, onvermoede parel in hartje Brugge, nog steeds ergens een sacraal hart van Europa. Precies hier stelt Nick Ervinck voor de eerste keer zijn keramieken tentoon, perfecte aanvulling op en uitdaging van een stuk historisch erfgoed. Een Genuese familie uit de 14 e eeuw die de wereld groter zag dan toenmalig Europa ontmoet een kunstenaar die thans de wereld verkent op hedendaagse manier, vooral via 3D printing. Nu stamvader Anselm Adornes en zijn echtgenote Margareta vander Banck wegens werken hun praalgraf als gisanten even dienen te verlaten, komt de macht van de verbeelding tijdelijk in handen te liggen van een kunstenaar die onze traditionele blik op de werkelijkheid grondig problematiseert.

Daarom past de titel van de tentoonstelling Oxymoron perfect bij wat hier te zien valt. Net als in het thema van de Brugse Triennale, TraumA dat onuitgesproken spanningen terug aan het licht brengt, vinden we in Ervinck's keramiek geladenheden terug die reeds eeuwenlang aan de onderkant liggen van het menselijk bestaan. Wordt zijn kunst niet ervaren als een 'virtuele werkelijkheid', een 'georganiseerde chaos' die getuigt van een 'onnatuurlijke natuurlijkheid', driemaal een perfecte illustratie van een oxymoron. Paradoxe kennis draagt het oxymoron in zich, maar vooral getuigt het van een creativiteit die ergens diep geworteld zit in ons poëtisch aanvoelen van taal en verbeelding. Omdat in Ervinck's kunstopvatting de beleving van het oxymoron werkelijk erg centraal staat, ga je graag met hem mee om paradoxen en hybride betekenissen naast en bovenop elkaar te ervaren. Met Nick als gezelschap door het leven gaan, betekent dan ook dat je jezelf voortdurend Herakleitos voelt, de Griekse filosoof die vond dat alles in alles overvloedige (Panta Rhei). Wanneer je even de tijd neemt om zijn keramieken en tekeningen grondig op jou te laten inwerken, dan voel je dat zijn verbeelding je oproept om de werkelijkheid te interpreteren in termen van een constant WORDEN en nooit een definitief ZIJN te aanvaarden.

Zoals deze keramische kleinoden naast en doorheen elkaar opgesteld staan doordringen ze elkaar in vorm en kleur, een verrassende output ook voor de kunstenaar die eigen glazuren in het leven roept. Hier zie je het resultaat van zijn experimenten, want als een chemicus waagde hij zich op onbekend terrein, nooit wetende of Inleiding Inleiding | Ontmoeting | Opinie8 | Oxymoron Nick Ervinck | 9 zijn soorten bewerkte klei niet zouden ontploffen of afbreken in de oven. Glad gepolijst zoals de keramiek die wij traditioneel kennen zijn deze kunstobjecten niet steeds, het onvolmaakte vlekje herinnert je vaak aan het ingenieuze creatieproces. Precies daarom deint deze keramiek vlottend heen en weer tussen werelden van droom en werkelijkheid en voel je verbeelding en inbeelding koortsig op je inwerken. Soms doet de keramiek denken aan een prehistorisch skelet, een koraalrif of drijvende alg, dan weer komt ze dreigend en chaotisch over en daagt elke vorm van orde uit. Zelfs de prachtige glanzende kleuren kan je niet zo goed duiden, want gaat hun absolute schoonheid niet over in weeïge tinten die sporen van verrotting of bestraling verraden? Plant wordt dier wordt mens wordt been wordt plant, of alles in de keramiek van Ervinck is in beweging, zonder rust- of eindpunt. Kosmos vervangt tijdelijk chaos, volheid omkranst leegte om daarna weer dynamische materie te worden.

Het grote reliëf GARZGRIOLEJIF dat de plaats inneemt van de gisanten op de leeggekomen graftombe visualiseert bewegingen die aan de oerknal doen denken. Een prachtige centrale plek midden de Jeruzalemkapel, op de wijze van oude mandala's werkelijk de navel van de schepping, oorsprong van waaruit vele golvende bewegingen vertrekken die zich verbinden met de kunstwerken in het ronde. Lijnen ontstaan en vergaan, een beweging zet zich in gang en zoekt zich een weg naar het oog en het hart van de bezoeker. Onderweg ontmoeten ze de tekeningen en prints van Nick Ervinck, uitvergrote en muterende resten van elementair leven, paradoxale bevruchting van de woekerende schoot van de natuur?

Een veelzijdige uitnodiging dus in deze Jeruzalemkapel om even terug te keren naar onze primitieve oorsprong als mens, toen primair leven nog geen differentiatie kende, toen zee de aarde nog bedekte en uit vochtig slijm elementaire wezens geschapen werden. In Nick Ervinck's keramiek ligt één groot scheppingsverhaal besloten, een menselijk avontuur van metamorfose en transformatie dat kortstondig rust vindt in de beslotenheid van een paradijselijke tuin, een hortus conclusus waarin het raadsel van de kosmische energie even voelbaar is.